

Klucz odpowiedzi

(kazus ze środków przymusu i postępowania przygotowawczego)

1. Uchybienia proceduralne – 7 pkt.

- A. Niewłaściwa forma postępowania przygotowawczego – wszczęto śledztwo zamiast dochodzenia – art. 325b § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 309 pkt 4 k.p.k. – **2 pkt.**
- B. Brak niezwłocznego wydania postanowienia o wszczęciu postępowania przy jednoczesnym braku informacji, aby prowadzono postępowanie sprawdzające – art. 303 k.p.k. – **1 pkt.**
- C. Brak informacji o tym, aby prokurator wydał zarządzenie/postanowienie o wyrażeniu zgody na cofnięcie przez Aurelię Kotowską wniosku o ściganie – art. 12 § 3 k.p.k. – **2 pkt.**
- D. Brak uzasadnienia postanowienia o umorzeniu śledztwa w sytuacji, gdy jest to obligatoryjne – art. 94 § 1 pkt 5 k.p.k., art. 98 k.p.k. (wystarczało wskazanie jednej z tej podstaw), ewentualnie można było wskazać na art. 322 § 2 k.p.k. oraz zwrócić uwagę, że uzasadnienia nie musi być w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia – art. 325e § 1a k.p.k. – **2 pkt.**

2. Wniosek o ściganie – 4 pkt.

- A. Aurelia Kotowska mogła złożyć i cofnąć wniosek o ściganie w imieniu swojej córki, gdyż jest jej przedstawicielem ustawowym – art. 12 § 3 k.p.k. i art. 51 § 2 k.p.k. – **2 pkt.**
- B. Należało wskazać, że co do zasady rodzic nie może reprezentować dziecka, jeżeli sprawa toczy się przeciwko drugiemu z rodziców, ale alimenty są tutaj wyjątkiem i jest to dopuszczalne – art. 98 k.r.o.; dopuszczalne było też powołanie orzecznictwa łącznie lub zamiast wskazanej podstawy prawnej – **2 pkt.**

3. Środki zapobiegawcze – 14 pkt.

- A. Brak podstaw do orzeczenia zakazu opuszczania kraju – obligatoryjną przesłanką szczególną jest uzasadniona obawa ucieczki, która na tle stanu faktycznego w kazusie nie wystąpiła – art. 277 § 1 k.p.k. – **2 pkt.**

- B. Brak podstaw do zastosowania poręczenia majątkowego – środek ten jest nieadekwatny do stanu faktycznego; skoro podejrzany nie płaci alimentów, tym bardziej trudno oczekiwać, aby zapłacić kwotę poręczenia; poza tym sama kwota była zbyt wygórowana – art. 266 § 2 k.p.k. – **2 pkt.**
- C. Wniosek o zastosowanie tymczasowego aresztowania został złożony przez prokuratora do sądu okręgowego, podczas gdy właściwy był sąd rejonowy – art. 250 § 2 k.p.k. – **2 pkt.**
- D. Prokurator nie wykazał istnienia przesłanki ogólnej stosowania środków zapobiegawczych, wskazując, że zebrane dowody wskazują na „dostateczne” a nie „duże” prawdopodobieństwo popełnienia przestępstwa – art. 249 § 1 k.p.k.; dopuszczalne: art. 250 § 2a k.p.k. – **2 pkt.**
- E. Brak informacji w kazusie wskazujących na to, żeby zachodziła przesłanka szczególna uzasadnionej obawy matactwa; w szczególności sama znajomość pokrzywdzonych czy świadków nie świadczy o spełnieniu tej przesłanki – art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k., można było też podeprzeć tezę z orzecznictwa – **2 pkt.**
- F. W sprawie wystąpiły aż dwa zakazy stosowania tymczasowego aresztowania – art. 259 § 2 i § 3 k.p.k. – **2 pkt.**
- G. Nie uchylono tymczasowego aresztowania niezwłocznie; prokurator powinien to zrobić sam, a nie kierować wniosek do sądu – art. 253 § 2 k.p.k. – **2 pkt.**

4. Cofnięcie wniosku o ściganie przez Aurelię Kotowską – 2 pkt.

Generalnie Aurelia Kotowska mogła cofnąć wniosek o ściganie za zgodą prokuratora – art. 12 § 3 k.p.k. i byłoby to *in generali* skuteczne; nie wywołałoby to jednak żadnego skutku w realiach kazusu, bo zgodnie z art. 209 § 3 k.k. postępowanie toczyło się wówczas z urzędu. Ponadto, nie można zapominać, że drugi wniosek o ściganie był złożony przez MOPS.

5. Zażalenie na postanowienie o umorzeniu – 7 pkt.

- A. Zażalenie było zasadne, ale wskazano w nim zły zarzut – **1 pkt.** (wystarczyło napisać, że zażalenie było zasadne).
- B. Prokurator niesłusznie odmówił przyjęcia zażalenia, gdyż MOPS mógł takie złożyć na podstawie art. 306 § 1a pkt 2 k.p.k. – **2 pkt.**

- C. Prokurator niesłusznie umorzył postępowanie, gdyż toczyło się ono z urzędu od momentu ustalenia bezskuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych wobec podejrzanego – art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. a art. 209 § 3 k.k.; dopuszczalna odpowiedź: nie było podstaw do umorzenia, bo ciągle nie został cofnięty drugi wniosek o ściganie – MOPS-u (art. 209 § 2 k.k.) – **2 pkt.**
- D. Sąd, po rozpoznaniu zażalenia, powinien uchylić postanowienie i przekazać sprawę prokuratorowi do dalszego prowadzenia – art. 330 § 1 k.p.k. – **2 pkt.**

6. **Szczególne walory** – można było dodatkowo uzyskać do **2 pkt.**